

સલામી સવારની..

ગાય દોહીને, જેટલી કૂતરાને પીવાડો છે, માંદલી ને મરેલી બેન્કોને પણો દોડવો છે. ગુપ્તવડો જેમતેમ વેન્ટીલેટર પર રાખી - માલ્યાઓ મ્હાલે છે મફતમાં, પ્રજાને રડાવે છે... (બેન્કોને દિવાળી બોનસ)

અંતિમ શ્વાસે, તરફડતી બેન્કો - ને ઈજેકશન... અર્થતંત્રને - મપચું ગુલાદોરીનું આ ગંગાજળ... (બેન્કો ને મળી કરોડોની વ્હાણી)

સુપ્રભાતમ્
સુરેશ પ્રા. ભટ્ટ
99789-26251

હાઈફુ

ચિંતન

ઈશ્વર: સર્વનિર્માતા ન ઈદ અન્ય ઈતિ નિશ્ચયી !
અન્તર્ગતિસત્વાર્ષાઃ શાન્તઃ કવ અપિ ન સજ્જતે !!

ઉપરોક્ત શ્લોક કીર્વાઈન સંસ્કૃત સુભાષિતમાંથી લેવામાં આવેલ છે. સર્વ કાંઈ સર્જન કરનાર ઈશ્વર છે, ને અન્ય કોઈ નહીં, તેમ નિશ્ચયપૂર્વક જાણીને જેની બધી આશાઓ ગળી ગઈ છે, તેવો શાંત પુરુષ, કયાંક પણ આસક્ત થતો નથી. સમગ્ર બ્રહ્માંડનું, સૃષ્ટિનું સર્જન કરનાર ઈશ્વર જ છે, એટલે કે પરમ તત્ત્વ જ છે ને બીજું કોઈ નથી, એમ જેણે નિશ્ચયપૂર્વક જાણ્યું છે, તેને જ ઈશ્વર ના હોવામાં પૂરેપૂરી શ્રદ્ધા પણ છે. તે જ સાચો આસ્તિક છે. તેને પછી કોઈ આશા, ઈચ્છા, અપેક્ષા રહેતાં જ નથી. આશા, ઈચ્છાનું હોવું એટલે જ ઈશ્વરની રચનામાં બહુ ઓરોભર નથી, પચાઈ નથી. ના અસ્તિત્વમાં શ્રદ્ધા ઓછી અને અહં વધુ. જ્યાં શ્રદ્ધા પૂરેપૂરી છે ત્યાં અહં પણ રહેતો નથી. અને અહં જ નથી ત્યાં અપેક્ષા, કયાંથી હોય. આમ એવો શાંત પુરુષ કે જે કયાંક પણ આસક્ત થતો નથી.

સુવિચાર

- બહને જાઓ... તૈરને કી કોશિશ કરોગે તો થક જાઓગે - રજનીશ
- બળવાન ને નથી, જે બીજાઓને પાડી નાખે, આપણામાં બળવાન તે છે, જે પોતાના ગુસ્સાને કાબૂમાં રાખે - મહમદ પચગંબર
- ખીલવા ન દે તે ભય અને કરમાવા ન દે તે પ્રેમ - રત્નચંદ્ર વિજયજી મહારાજ
- ભયના સિક્કાની બીજી બાજુ ઉપર ફૂરતાની છાપ હોય છે - કાંતિ ભટ્ટ
- અહંકારનું વિસર્જન કરવાથી જ જ્ઞાન વિદ્યા સાર્થક બને છે - એસ. ભટ્ટાચાર્ય
- જે દિવસે તમે તમારી જવાબદારી પૂરેપૂરી ઉપાડી લો છો, બહાનાબાજુ બંધ કરી દો છો એ દિવસથી તમે શિખર ભણી સફર શરુ કરો છો - ઓ. જે. સિમ્પસન
- આજનું ઔષધ : તાવ ઉતરતો ન હોય તો રીંગણ કાપી પગના તળિયે ઘસવું. રીંગણ કાણુ પડી જાય એટલે એટલો ભાગ કાપી ફરીથી ઘસવું, આમ દ-૭ વાર કરવાથી તાવ ઉતરી જાય છે

(સંકલન : દિપક વી. આશરા)

નોંધકથા

એક ગુરુને ચાર શિષ્યો હતા. ગુરુએ પરિશ્રા કરવા ચારેય ને બોલાવીને કહ્યું, 'જાવ એક કલાકમાં કોયલા (કોલસા)ના ટુકડાને સફેદ કરી લાવો.' પહેલો શિષ્ય ને થયું કોલસો કદી સફેદ થતો હશે? એમ વિચારી કોલસા કચરામાં ફેંકી દીધા, બીજાએ કોલસાને ઘસી ઘસીને ઘોચા છતાં કોલસો કાળો જ રહ્યો એટલે થાકીને પ્રવલન છોડી દીધો, ત્રીજા શિષ્યે કોયલાનો ભૂકો કર્યો. ભૂકાને ગરમ પાણીમાં નાખી સાબુના પાઉર ભેળવી ઘોચા પણ તોયે કાળાશ ન ગઈ. ચોથા શિષ્યે અગ્નિ પેટાવીને કોયલાને તેમાં મુકી દીધો. થોડીવારમાં કોલસો રાખ થઈ ગયો એની રાખ સફેદ રહી પણ કોલસાની કાળાશ ન રહી. ચારેની વાત સાંભળી ગુરુએ કહ્યું, 'સંસારમાં આ પ્રણામે ચારે પ્રકારના માણસો હોય છે.' (૧) ભોગવિલાસમાં જીવન વેડફી નાખે છે, (૨) પ્રભુભક્તિ અને ક્રિયાકાંડ કરે છે, પરંતુ આત્માની ઓળખ ન હોવાથી તેને ધાર્યું પરિણામ આવતું નથી. (૩) તપ-જપથી કાયાને દમી નાખે છે પરંતુ આત્માનો સાક્ષાત્કાર ન થવાની તેની ગતિ સ્વર્ગ સુધી પહોંચે ને અટકી જાય છે. (૪) શુભ અને અશુભ, પુણ્ય અને પાપ એ તમામ કર્મોને બાળી નાખે છે અને તે શુદ્ધ, ભુદ્ર તથા મુક્ત બને છે.' ચારેય શિષ્યને કોલસાનો પાઠ સમજાવ્યો અને ગુરુને વંદન કર્યાં.

નઘરોળ બેજવાબદારીનો નાદર નમૂનો

એશિયાની સૌથી મોટી હોસ્પિટલ તરીકેની ઓળખ ધરાવતી અમદાવાદની સિવિલ હોસ્પિટલ ગરીબ અને મધ્યમ વર્ગના લોકો માટે આશીર્વાદરૂપ ગણાતી રહી છે. પરંતુ એમાં ચાલતી બેદરકારીભરી વર્તણૂક અને કારકુની કારણ પૂરું પાડતી રહી છે. સામાન્ય રીતે જેને દેવું કરીને સારવાર કરાવવી પડતી હોય એવો પ્રજાનો નીચલો થર જ નાહૂટકે આપણે ત્યાં સરકારી દવાખાને જવાનું પસંદ કરતો હોય છે. સિવિલ હોસ્પિટલના તજજ્ઞ તબીબોથી લઈ એના ચોથા વર્ગના કર્મચારી સુધી આ બાબત જાણે છે. સરકાર અબજોના ખર્ચે સરકારી હોસ્પિટલોને સુસજ્જ રાખવા પ્રયત્ન કરતી રહે છે, પરંતુ એનું ધાર્યું પરિણામ ભાગ્યે જ સાંપડે છે. એની સામે સરકારની ઓછીવત્તી ગ્રાન્ટ અને દાતાઓનાં ડોનેશનથી ચાલતી ટાંચાં સાધનોવાળી ટ્રસ્ટ હોસ્પિટલોમાં વધુ સારી તબીબી સારવાર મળતી હોય છે. એથી માત્ર છેવાડાના સાવ જ નિરાધાર દરદીઓ કાં તો ખાનગી ડોક્ટરો દ્વારા નાહૂટકે રિકર કરાયેલ સિરિયસ કેસો જ સિવિલ હોસ્પિટલ જેવી સર્વસાધન-સંપન્ન હોસ્પિટલનાં પગથિયાં ચડતાં હોય છે. અલબત્ત, સિવિલ હોસ્પિટલમાં તબીબી આઈપી વર્ગ માટે અલાયદી વ્યવસ્થા છે. હાલ ગુજરાતના પૂર્વ મુખ્યમંત્રી માધવસિંહ સોલંકી પણ એ જ સિવિલ હોસ્પિટલમાં સારવાર લઈ રહ્યા છે. છેલ્લા કેટલાક દિવસો દરમિયાન સિવિલ હોસ્પિટલમાં બાળકોનાં મૃત્યુની ઘટનાથી સ્વાભાવિક રીતે જ ગુજરાતની ઈમેજ ખરડાઈ છે. સરકાર અને સિવિલ હોસ્પિટલના તંત્રવાહકો બરાબર વિધાનસભાની ચૂંટણી ટાણે જ પ્રજા અને વિપક્ષના આક્રમણો ભોગ બન્યાં છે. આવા મુદ્દે રાજકારણ ન જ થવું જોઈએ, પરંતુ સરકાર અને સિવિલના તંત્રવાહકોએ પણ આવા મુદ્દે લુલો બચાવ ન કરવો જોઈએ બલકે નિખાલસતાપૂર્વક પોતાની બેદરકારી બદલ પ્રજાની શમા માગવી જોઈએ. એક સાથે આટલી મોટી સંખ્યામાં શિશુઓનાં મોત એ ગુજરાતની શરમ

નવા સોફ્ટવેર્સ આવ્યા અને દુનિયા આખી ઝડપી બની ગઈ

વીસ-પચીસ વર્ષ પહેલાં દોરડા વગરના એટલે કે મોબાઈલ ફોન, ૨૪ કલાકની ટીવી ચેનલો કે પછી આકાશવાણી - રેડિયો સિલોન સિવાય અન્ય રેડિયો વગેરે વાતની કલ્પના પણ સામાન્ય માનવી નહોતો કરતો. પણ આજે હવે ટેકનોલોજીકલ ભુમના જમાનામાં એ વાસ્તવિકતા બની ગઈ છે. ૧૫-૨૦ વર્ષ પછીના કોઈ પરિવારની કાલ્પનિક દ્રશ્ય આવુ પણ હોઈ શકે છે. પાંચ-સાત વર્ષનો ટેણીયો જો બા કે દાદાની આંખમાં આંસુ જોશે તો આશ્ચર્યચકિત બનીને ભાઈને કે બહેનને કે મિત્રોને બુમો પાડીને કહેશે કે, 'હોઈ લુક, ઘેર ઈજ સમ વોટર ડ્રોપ ફોમ માય ગ્રાન્ડમધર ઓર ગ્રાન્ડ ફાધર... સમ ડીફેક્ટ ઈજ ઘેર ઈન આઈ શટર' જ, હા ટેકનોલોજીના વપરાશો દુનિયાને ઈમોશન અને ફીલીંગ્સની સમજ કદાચ બુઢી કરી નાખી હશે કે પછી વધુ સચેત પણ કરી દીધી હશે... ખેર એ તો સમય જ કહેશે.

વોલ્યુશનરી બાબત બની. નેશનલ પેમેન્ટ્સ કોર્પોરેશન ઓફ ઈન્ડિયા (NPCI) ના જણાવ્યા અનુસાર આજે ભારતમાં અંદાજે ૧,૦૪,૫૦૦ જેટલા ઇસ્ટર ઉપર નાણાકીય વ્યવહાર થાય છે. સેકંડોમાં સંદેશાની અને ચિત્રોની આપલે આજના યુગનો સૌથી મોટો બદલાવ છે. વોટ્સએપ, એફબી, ઈન્સ્ટાગ્રામ, ટ્વિટ્ટર, ઈ-મેઈલ, યુ-ટ્યુબ જેવા સોશયલ મીડિયા દ્વારા વ્યક્તિ આજે હજારો માઈલોના ભોગોલિક અંતરને અતિક્રમી ગયો છે.

આજે કોમ્પ્યુટર કે ઈન્ટરનેટ પાંચ મિનિટ પણ અટકે છે તો વ્યક્તિનો જીવ ગુંગળાવા લાગે છે. જેમ શરીરનું સંચાલન આત્મા કરે છે એમ કોમ્પ્યુટર-મોબાઈલ શરીરનું સંચાલન સોફ્ટવેર રૂપી આત્માથી થાય છે. અલગ અલગ પ્રકારના સોફ્ટવેરની અલગ અલગ ક્રિમત હોય છે. કોમ્પ્યુટરને સ્માર્ટ વકલ્પ કરતા કરવા માટે દીવાળી પછીના સમયમાં મોંઘા મોંઘા સોફ્ટવેર ખરીદવાનો વિચાર કરતા હોવ તો એકવાર ઓનલાઈન ફીમાં મળતા આ પાંચેક સોફ્ટવેર ઉપર નજર કરી લેવા જેવી ખરી.

આત્મનાદ
પુલક ત્રિવેદી
pulak63@gmail.com

- pdfની કેટલીક મર્યાદાઓ હોય છે. આ મર્યાદાઓ www.pdfunlock.com ની મદદથી દૂર કરી શકાય છે. ફાઈલો એક સાથે જોડી શકાય છે. વોટરમાર્કિંગ, કંપ્રેશન, રોટેશન કરી શકાય છે.
- નવી ઈમેજ બનાવવી, અપલોડ કરવી, એક સાથે ઘણી છબી ખોલવી, વગેરે માટે <http://pixir.com/editor> સોફ્ટવેર ઉપલબ્ધ છે.
- www.zoho.com ઓફિસ વર્કને આસાન બનાવે છે. Ms office, એક્સીટ, પ્રેઝન્ટેશન, ડેટાબેઝ, અને રીપોર્ટ્સ જેવા કચેરી કામો માટે આ સોફ્ટવેર ઉપયોગી છે. આ અનુસંધાન પાના નં. ૫ પર

રાત'દિ ચાલુ છું ત્યાનો ત્યાં જ છું, મારું જીવન જાણે કે ચકડોળ છે... કોણે પથ્થર માર્યો...?

હમણાં જ દિવાળી, બેસતુવર્ષ જેવા તહેવારો ગયા, એકબીજાને મળવાનો, માણવાનો, ગળે લગાવવાનો અવસર હમણાં જ હજી ગયો છે, ત્યારે ઘણા એવા પળ કે ક્ષણ આવી જાય કે પછી એવા ઉદાર વ્યક્તિ કે, માહોલ જોવા મળી જાય ત્યારે વિચાર આવે છે કે માણસ આટલા બધા માણસો વચ્ચે સાવ એકલો છે, એકલવાયો છે. લગનસમારંભ હોય, મોટા-મોટા અધિવેશન હોય પણ આ માણસોની ભીડમાં પણ આપણે એકલા પડી જઈએ છીએ. આખા દિવસની દિનચર્યાથી કંટાળો આવે છે, રોજ એવું એ જ શિષ્ટાચાર ભર્યું સ્મિત, અણગમતા લોકોનો સહવાસ અને જીવનની આ મેરંથોન દોડમાં પાછળ ન રહી જઈએ તેની સતત ચિંતામાં તમે અને હું દોડતા-દોડતાં એક ચોક્કસ તબક્કે આવીને તંગ થઈ જઈએ છીએ, હૃદય પોકારી ઊઠે છે બસ! ખલિલ ધન તેજવી કહે છે તેમ -

રાત'દિ ચાલુ છું ત્યાનો ત્યાં જ છું, મારું જીવન જાણે કે ચકડોળ છે.

શા માટે મુઝવણ અનુભવીએ છીએ તે ખબર નથી તેની પાછળ અલગ મૂલવણ છે.

એકલતા ઘણા સંદર્ભોમાં, પરિસ્થિતિમાં, સંભવી શકે છે. ઘણીવાર વિદ્યાર્થી ભણવામાં હોશિયાર ન હોય, બોલવામાં ઠાવકો ન હોય, એવા રાંક છોકરાને શાળાના તેના મિત્રો અને ઘણીવાર શિક્ષકો પણ બોલિયો અને ઠોઠ કહીને એકલો પાડી દે છે, રમત-ગમતમાં, બીજી પ્રવૃત્તિઓમાં તેને કોઈ સાથે નથી રાખવું, જાણે નાત બહાર કાઢ્યો હોય તેમ વ્યવહાર થાય છે, આવા સંજોગોમાં તે બાળકની માનસિકતા કુદિત થઈ જાય છે, અને ધીરે ધીરે તેને પોતાની જાત પરથી જ વિશ્વાસ ઊઠી જાય અને જેને -

પુદાને ભરોસો હોય ને ભીડે જેને, પુદાને ભરોસો નકામો.

અને પછી તે પોતાની આસપાસ વર્તુળ રચી દે છે, અને મોટેભાગે

એકલો રહેવાનું પસંદ કરે છે.

ઘણા વળી એવા પણ જોવા મળે છે જે સામેથી કુહાડી પર પગ મારે છે. આવા મૂડી લોકો કોઈની સાથે ભળતા નથી અને કોઈ સામેથી પ્રયત્ન કરે તો નો એન્ડીનું બોર્ડ મારી દે છે. કદાચ સંબંધો અને સગપણની જવાબદારીમાંથી છટકવા માટે આવું કરતા હશે કોને ખબર ! પણ આ લોકોને મીઠા કહી શકાય ખરા !

અગાઉ કહ્યું તેમ લગનપ્રસંગ હોય, શરણાઈ વાગતી હોય, પ્રયત્ન રીતે તો આનંદિત વાતાવરણ છે. પણ અંદરથી તમે કાંઈક ખળભળાટ અનુભવો છો અને એકલતામાં સરી પડાય છે. ત્યારબાદ આ એકલતાને દૂર હટાવવાના પ્રયત્નોમાં અટકાયા કરીએ છીએ. સિગારેટ, ચા, કોફી, પાર્ટી, ડાન્સ, પિકનિક આ બધા એકલતાને દૂર કરવાના ક્ષણિક સાધનો બની રહે છે. પણ એકલતાને ટાળવાનો પ્રયત્ન કરીએ છીએ ત્યારે એ મથામણને અંતે માણસ વધુ પડતો એકલો થઈ જાય છે. ભૂતકાળમાં વિચારો, વર્તમાનની મૂલવણ અને ભવિષ્યની ચિંતા કરતા આપણે ટળવળતા રહીએ છીએ. એકલતાની પાછળ ઘણીએ વાર કોઈ આપી શકાય તેવું કારણ નથી હોતું.

જે મેળવવા માટે સર્વસ્વ લગાવી દીધું હોય અને તે જ્યારે આપણને ન મળે ત્યારે તે સમયની એકલતા વધુ ભયંકર હોય છે, તમારા નિષ્ફળ પ્રયત્નને જગત હસી કાઢે છે! અને કાલ સુધી જે તમારી સાથે હતા તે પળમાં જ પાટલી

બદલીને તમારા ટીકાકાર બની જાય છે, 'અમે તો પહેલેથી જ કહેતા હતા, આવા ગાંડા સાહસ ન કરાયા!'

તમે બીગીયામાં કોઈ વૃદ્ધને બાંકડા ઉપર બેઠેલા જોયા છે? જીવનની ઢળતી સાંજે થાકીને, જ્યારે ખરેખર તેમને કોઈ સધિયારા જરૂર હોય છે ત્યારે એકલા શૂન્યમનસ્ક થઈને બેઠા હોય છે. આવા કોઈ વૃદ્ધને જોઈને મારું હૃદય દ્રવી ઉઠે છે, અને ન્યાયાસ જે તેમની આ દુર્ગતિના જવાબદાર માટે અભિશાપ નીકળી જાય છે. એમ થાય છે કે એમને જઈને પૂછી આવું કે દાદા કેમ છો? બી.પી. નોર્મલ રહે છે ને! ડાયાબિટીસ કંટ્રોલમાં છે ને! તેમને જાતનપૂર્વક તૈયાર કરેલી લીલીવાડીમાં હવે 'ચાડિયા' થી વિશેષ કોઈ ભૂમિકા તેમના શિરે નથી આવતી.

પણ આ એકલતાનો રોગ અસાધ્ય નથી, તેનો રામબાણ ઈલાજ છે - એકાંત નવાઈ લાગે છે ને! પણ સરખા જ લાગતા આ બે શબ્દો વચ્ચે જોજનોનું અંતર છે. એકલતા અને એકાંત જોસેફ રાઉફેસે કહ્યું છે કે - એકલતા મારી નાખે છે, એકાંત સજીવન કરે છે.

એકાંતમાં માનવી પોતાની જાત સાથે સંવાદ કરીને કપડામાં કપરી ક્ષણોનો ઉકેલ મેળવી શકે છે. એકલતામાં તમે ઉપરથી શાંત દેખાવ પર અંદરથી શોર-બકોર બરાડા પાડતો હોય છે, પરંતુ એકાંત સ્થિતિમાં બહારનો પુષ્કળ ઘોંઘાટ પણ તમને ચલિત નથી કરી શકતો. આને એકાંત કહેવાય તેઓ પણ જ્યારે ખ્યાલ ન રહે એવી સ્થિતિ આવે તે એકાંતની ઉત્તમ સ્થિતિ છે. એકાંત માટે ઉત્તમ માધ્યમ ધ્યાન અને પ્રભુ - સ્મરણ છે.

ધ્યાનમાં ખલેલ ન પડે તે માટે આપણે બાળકને શાંત કરી શકીએ, ટી.વી. બંધ કરીએ છીએ, રેડિયો બંધ કરીએ છીએ, પણ જરૂર છે મન શાંત કરવાની, વિચારો બંધ કરવાની.

- jayuoza@gmail.com, Mo. 9898046488

'કોણ છે એ ?'

'કોણે પથ્થર માર્યો ?' 'મારી નવી નક્કોર કાર પર કોણે પથ્થર માર્યો?' 'સાહેબ, માફ કરજો, મેં જ તમારી ગાડીને પથ્થર માર્યો.' ફૂટપાથ પર ઉભેલા દસેક વર્ષના બાળકે ડૂસકાં ભરતાં કહ્યું હતું.

એક માણસે, અત્યંત મોંઘી લકઝુરિયસ કાર ખરીદી હતી. નવી ગાડી લઈને ફુલ સ્પીડે હંકારી રહ્યાં હતા. કાર દોડી રહી હતી ત્યાં રસ્તાની બાજુએથી કોઈએ પથ્થરનો ઘા કર્યો હતો. કાર ચાલકે તરત બ્રેક મારી હતી. કારની એક સાઈડ પર ગોબો પડી ગયો હતો.

ગુસ્સામાં ને ગુસ્સામાં કાર ધુમાળી જ્યાંથી પથ્થર પડ્યો હતો ત્યાં જઈને બ્રેક મારી હતી. ફૂટપાથ પર દસેક વર્ષનો છોકરો રડી રહ્યો હતો.

'હા, સાહેબ મેં જ તમારી કારને....' લાફો ઝીંકી દેવા હાથ ઊંચો થયો જ હતો કે છોકરો ચોધાર આંસુએ રડી પડ્યો. 'માફ કરજો, સાહેબ !' 'કેમ ? શા માટે ? મારી નવી નક્કોર કારને...!'

'સાહેબ, મારો મોટો ભાઈ અપંગ છે, તેને વ્હીલચેરમાં બેસાડી ને જતો'તો.' અચાનક તે પડી ગયો. મેં ક્રોશિશ કરી. પણ મારાથી તે ઊંચકાવો નહિ. આજુબાજુ કોઈ માણસ નહોતુ દેખાતુ. મેં હાથ ઊંચો કરીને ગાડીનો ઊભી રખાવાવા ઘણી ક્રોશિશ કરી. પરંતુ.....! (એવેટ ગાડીને પથ્થર મારવાનું નક્કી કર્યું અને તેમ.....! તમારી ગાડી.....!...મારાથી...!')

આંસુભરી આંખે, તૂટક તૂટક શબ્દોમાં છોકરાએ કહેલી વાત સાંભળી કારચાલક સ્તબ્ધ થઈ ગયો. તેણે છોકરાના મોટાભાઈને ઊંચકી વ્હીલચેરમાં મૂક્યો. નાનકડા હાથે વ્હીલચેરને ધક્કો મારીને જઈ રહેલા છોકરાને એ જોઈ રહ્યો. માનવી એની ભૂલોમાંથી શીખતો હોય છે. ભૂલોની પરંપરા તેને અનુભવી બનાવે છે. કાર્ય કરવું, ભૂલો કરવી ને એ રીતે સફળતાનો માર્ગતેયાર કરવો. મોંઘી લકઝુરિયસ કારના માલિકે મોટી કબૂલાત કરી. પથ્થર વડે મોંઘી કાર પર જે ગોબો પડ્યો હતો એ એણે આજિન સુધી રિપેર નથી કરાવ્યો. કારણ કે આ ઘટના એને હંમેશા યાદ રાખવી હતી. ક્યારેય એટલા ઝડપથી ન દોડવું કે કોઈએ મદદ માટે ઊંચો કરેલો હાથ ન દેખાય. કોઈએ મદદ માટે પાડેલી ભૂમ ન સંભળાય કે પછી કોઈએ મદદ માટે કરેલો ઈશારો ન સમજાય.

રસ્તો હોય કે જીવન માણસે હંમેશા ચાલતા રહેવું જોઈએ. સાથે સાથે આસપાસ પણ જોતા રહેવું જોઈએ. વૈષ્ણવ જન તો તેને રે કહિયે જે પીડપરાઈ જાણે રેપ... ગમે તેટલી ફાટ રફ તારથી જતાં હોઈએ છતાં 'પીડપરાઈ' નહિ જાણી શકીએ તો ક્યાંકથી પથ્થર પડવાનો જ છે. ગાડીની સ્પીડ એટલી જ રાખવી ઘટે કે કોઈની લાગણીને સમજી શકીએ. પરસેવાથી મેળવેલી ગાડીમાં ફરવાનો આનંદ ત્યારે જ આવી શકે જ્યારે પર સેવા સાથે જોડાયેલા રહીએ. પરાઈપીડને જો નહિ અનુભવી શકીએ તો ક્યાંકથી પથ્થર આવવાનો જ શક્ય છે કદાચ એ પથ્થર ભગવાનનો પણ હોય !

મિસરિ
"એતો બની ન શકતે, જગતમાં કળા વિના સમજાઈ જાય વાત, અનુભવ થયા વિના"
- મરીઝ(૧૦મી શતાબ્દી વર્ષ)
- santoshdevekar03@gmail.com

ભવ્ય જીવન આચારોથી જીવી ગયા હતા સરદાર વલ્લભભાઈ પટેલ

'મેં તો હિન્દીભાષી હું, મગર ફિર ભી ગુજરાતી કાકી સમજ લેતા હું... આજ આપકી પ્રસ્તુતિને મુજે ઈમોશનલ બના દિયા ઔર સરદાર સાહેબ કે બારે મેં વિશેષ જાનકારી હાંસિકા કરને કા પ્રોત્સાહન ભી દિયા...' મૂળ જબલપુરના અને હવે સિંગાપુર બેઈઝ MNC માટે કોમ્પ્યુટર એન્જીનીયર તરીકે અમદાવાદમાં રહીને કામ કરતા પિયુષ શર્માએ કલાકાર અને યજમાન રીટાબહેનને આદર સાથે પોતાની લાગણી કહી...

અવસર હતો નૂતન વર્ષે યોજાવાના અન્નકુટ મહોત્સવો... ભારતીય સંસ્કૃતિ-કલા-સાહિત્ય અને રાષ્ટ્રપ્રેમથી સભર એવા રીટાબહેને આ નિમિત્તે એમના ઘરે 'સરદાર' શિર્ષક હેઠળ અનેક નોખા-અનોખા વાચિકમના સુંદર પ્રયોગનું આયોજન કર્યું હતું. પૂજ્ય મોરારી બાપુના સાનિધ્યમાં અમદાવાદના ફનાટિકા યુવાન ચિંતન પંડ્યા અને સાથી કલાકારોએ વાચિકમ રજૂ કર્યું ત્યારે કલાકારોની અભિવ્યક્તિ અને રજૂઆતથી જાણે સરદાર પટેલ આસપાસ હોય એવી અનુભૂતિ શ્રોતાઓને થઈ હતી.

કરમસદ ગામનો, આપણા ગુજરાતનો એક ધરતીપુત્ર નામે વલ્લભભાઈ પટેલે એટલે અખંડ ભારતના શિલ્પી, કુશાગ્ર બુદ્ધિશક્તિ, અદ્ભૂત મુસ્તદીપણું, નિર્ભયતા અને છેલ્લા શ્વાસ સુધી રાષ્ટ્રભક્તિથી સભર વ્યક્તિત્વ. પ્રખર બુદ્ધિશાળી વલ્લભભાઈની વકીલાત ધીકતી હતી, પણ મહાત્મા ગાંધીના સરદારને ભારતના ભાગ્યવિધાતાના દર્શન થયા. વલ્લભભાઈએ સ્થાનિકથી લઈને રાષ્ટ્રીય પ્રશ્નો ઉકેલ્યા.

એમની સંગઠનશક્તિ, વેધક, કટાક્ષો, હાજરજવાબીપણું, લોકજીવન

સાથેનું તાદાત્મ્ય અને દેશી રાજ્યોના એકીકરણ સમયની દીર્ઘદષ્ટિ જેવા ગુણો થકી એમણે ભારતના સમાજજીવન અને રાજકીય ચિત્રમાં અત્યંત મહત્ત્વની ભૂમિકા ભજવી.

સરદાર પટેલના જીવન પ્રસંગો, એમના ઉદ્બોધનો-એમના પત્રવ્યવહારોના અંશ અને એમના દીકરી મણીબહેનની સંવેદનાને ટૂંકમાં - સરળ છતાં પ્રભાવક ભાષામાં - પ્રવાહી રીતે વણીને વેધક અને ચોટદાર પ્રસ્તુતિ કરવામાં આવી હતી વાચિકમ માટેની કલાકારોની તૈયારી અને શ્રોતાઓનું તાદાત્મ્ય આ બંનેના કારણે ૫૦ મિનિટની પ્રસ્તુતિ યાદગાર બની રહી હતી. કથાના પ્રવાહને અનુરૂપ વાદ્યસંગીત સમગ્ર પ્રસ્તુતિને વધુ ખરકદ બનાવવાનો ભાગ રહ્યા હતા.

સરદારે સાવ પાયાના કાર્યકર તરીકે શરૂઆત કરી અને દેશના નાયબ વડાપ્રધાન સુધીના પદ પર પહોંચ્યા અને તે છતાં આ માટે ક્યાંકે તેમને ન તો કોઈ પ્રયત્ન કર્યો કે ન તો કોઈ મહત્વાકાંક્ષા રાખી હતી. આ વાતને સરદાર વલ્લભભાઈ પટેલની આ વાચિકમ ગાથામાં સુપેરે વણી લેવામાં આવી અને એથીય વધુ પ્રતિબંધિત થયો સરદાર સાહેબનો રાષ્ટ્ર ધર્મનો રણકો...

ભારતના નકશાને નવો આકાર આપનારા ભારત ભાગ્ય વિધાતા, વિરલ વહીવટતા, બંધારણ ઘડતરના માર્ગદર્શક, મજૂર પ્રકૃતિના ભેખધારી, શિસ્તવાલનના આગ્રહી, વિરાટ વ્યક્તિત્વ જેવા કેટકેટલા વિશેષણો જેમના નામ આગળ શોભે એનું દિવ્ય અને ભવ્ય જીવન વિચારોથી અને આચારોથી જીવી ગયા હતા સરદાર વલ્લભભાઈ પટેલ.

સરદાર વલ્લભભાઈ પટેલ રાષ્ટ્રીય સ્મારક, સ્વરાજ આશ્રમ જેવી અનેક સંસ્થાઓ કે શાળા-કોલેજો દ્વારા યોજાતા કાર્યક્રમો દ્વારા વિદ્યાર્થીઓ અને યુવાનોમાં સરદાર પટેલની નિર્ભયતા અને સદાચાર, ત્યાગ અને તપસ્વીપણું જેવા ગુણો વિશે, એમના જીવન વિશે જાણકારી રેલાતી જોવા મળે છે. વધુ ને વધુ યુવાનો અખંડ ભારતના શિલ્પી એવા સરદાર વલ્લભભાઈ પટેલના જીવન પ્રસંગોમાંથી પ્રેરણા મેળવતા થયા છે અને એ સમયે એમના વિચારોમાં અજવાળા રેલાય છે.

તેજવંજ :
તમે કદી એને બોલતાં સાંભળ્યા છે? એ શબ્દો નથી ઉચ્ચારતા. ભૂમથી ભરખાતી વિરાટ પ્રજ્ઞાના હિજરાતા આત્માની તાકાતને એ એકત્રિત કરે છે એના શબ્દો શબ્દો નથી, કાર્યો છે.
(ઉમાશંકર જોષીની કવિતામાંથી સંકલિત)

અજવાળું - અજવાળું તુષાર જોઈ

